

TORNEM AL NOU CURS 2017 – 2018

Estiu no és pas sinònim d'aturar-se, ni període de inactivitats.... ens dona l'oxigen necessari per carregar les piles per nou curs. Amb el mes de setembre es viu un retorn a la vida ordinària, marcada sobretot per la tornada dels nens i famílies a l'activitat parroquial. Després del parèntesi de l'estiu, també les activitats pastorals tornen al ritme ordinari i s'inicia el nou curs

CAMÍ DE SANT JAUME

Primer Grup

Segon Grup

VOLUNTARIAT

FES-TE
VOLUNTARI/A

SANT CRISTOFOL

LOURDES

FESTA MAJOR DE TORRES DE SANUI

Consell Parroquial: Us donem la benvinguda al nou curs parroquial 2017/18

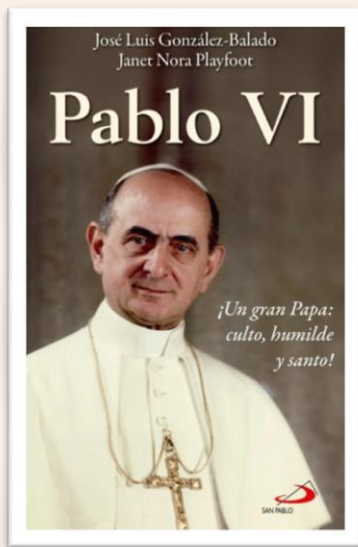
Ja tornem a ser a l'inici del curs parroquial. Els mesos de juliol i agost ja són història. Novament comença un nou curs parroquial amb tot un seguit d'objectius: continuar treballant la carta pastoral del bisbat, acollint a les famílies que venen per participar de qualsevol dels sagraments i conscienciant els membres de la comunitat parroquial (des d'aquells que ho fan puntualment fins aquells que formem part del mosaic habitual de la nostra parròquia) a ser cristians adults i joiósos de la fe rebuda i viscuda amb autenticitat. No tinguem por a aquest repte de viure en la condició de fills i filles de Déu.

Per això tots els membres del consell parroquial de parròquia us donem la benvinguda i us animem a col·laborar en les diferents tasques parroquials des de la vostra peculiaritat i riquesa.

També donem les gràcies a la Teresa i al Vicente, que han format part del consell Parroquial i que, per motius diversos, han hagut d'anar a formar part d'altres comunitats. A ells els donem les gràcies i els desitgem allò millor per les seves noves incorporacions parroquials.

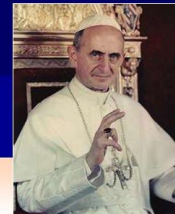

50 aniversari de la Populorum Progressio de Pau VI (1967)

2.4.6. Populorum Progressio (Pablo VI, 1967)

La encíclica es un llamado urgente a **actuar en favor del desarrollo integral y solidario de la humanidad** (PP 5. 43-44).

El desarrollo integral, para el Papa Pablo VI, comprende **el desarrollo de todas las dimensiones de la persona y de todos los miembros de una sociedad.**

La sociedad debe garantizar las condiciones para el desarrollo de todos, consiste en pasar de condiciones de vida menos humanas a más humanas.

A continuació posem alguns dels punts cabdals d'aquest document papal que pertany a la Doctrina Social de l'Església i que té 87 números:

III. LA CARITAT UNIVERSAL

66. El món està malalt. El seu mal radica no tant en l'esterilització dels recursos i el seu acaparament per part d'alguns, que en la manca de fraternitat entre els homes i entre els pobles.

El deure de l'hospitalitat

67. Ens, no insistirem mai massa en el deure d'hospitalitat -deure de solidaritat humana i de caritat cristiana, que incumbeix tant a les famílies com a les organitzacions culturals dels països que acullen els estrangers.

Treballadors emigrants

69. La mateixa acolliment es deu als treballadors emigrants que viuen moltes vegades en condicions inhumanes, estalvis del seu salari per sostenir a les seves famílies, que es troben en la misèria del país natal.

Sentit social

70. Que almenys la justícia reguli sempre les relacions entre caps i subordinats. Que uns contractes ben establerts regeixin les obligacions recíproques. Que no hi hagi res, en fi, sigui quina sigui la seva situació, que els deixi injustament sotmesos a l'arbitrarietat.

Missions de desenvolupament

71. Cada vegada són més nombrosos, Ens alegrem d'això, els experts enviats en missió de desenvolupament per les institucions internacionals o bilaterals o organismes privats; «No han de comportar-se com dominadors, sinó com a assistents i col·laboradors.

Qualitats dels tècnics

72. A la competència tècnica necessària, tenen, doncs, que els senyals autèntics d'una amor desinteressat.

Diàleg de civilitzacions

73. Entre les civilitzacions, com entre les persones, un diàleg sincer és, en efecte, creador de fraternitat.

Crida als joves

74. Molts joves han respost ja amb ardor i lliurament a la crida de Pius XII per un laïcat missioner. Són molts també els que s'han posat espontàniament a disposició d'organismes, oficials o privats, que col·laboren amb els pobles en via de desenvolupament

Pregària i acció

75. La pregària de tots ha de pujar amb fervor al Totpoderós, per tal que la humanitat conscient de tan grans calamitats, s'apliqui amb intel·ligència i fermesa a abolir.

Continuarà....

EL RACÓ DELS MENUTS

Espai d' iniciació/ Com i quan comencem

Aquest mes en el Full parroquial iniciem un nou espai al que em posat per nom: **El racó dels mes menuts** i a partir d' ara cada mes reservarem un espai per a ells. De fet es per nosaltres els adults que convivim i tenim relació amb ell: pares i mares, padrins i padrines ,germans i germanes....

Amb aquest espai pretenem ajudar de manera molt senzilla a fer un apunt al creixement espiritual dels nens i nenes que significa ni mes ni menys que ajudar-los a entrar en la relació d' amor entre ells i el seu creador. La iniciació en la fe s' assoleix a traves de l' afectivitat i la sensibilitat. Els nens i nenes estan capacitats per viure autèntiques experiències. Ells com també nosaltres tenen dues estratègies per aprendre: la imitació i la experimentació. Els mes petits no aprenen dels nostres discursos, aprenen imitant als mes grans i experimentant davant les descobertes. La vostra parla, el vostre vocabulari, el vostre gest. Estimaran tots el que estimeu i aprendran el Pare nostre quan vosaltres el reciteu o "canteu".

"Deixeu que els infants vinguin a mi. No els ho impedi, perquè el Regne de Deu es dels qui son com ells. Us ho asseguro: qui no aculli el Regne de Deu com l' acull un infant, no hi entrarà pas. I els pren en braços i els beneïa tot imposant-los les mans"(Marc 10,14-16).

Os demanem un compromís personal perquè en parlem entre vosaltres i amb ells i perquè poseu en practica, ho potser ja ho feu, petits gestos que anirem comentant cada mes.

Margarita Llop

Voluntariat: Col·legi Our Lady en Ongata-Ronagi, Kenya

La Júlia Ulíer ha viscut aquest estiu a Kenya durant tres setmanes, participant en el voluntariat del que us fem un petit resum.

Our Lady sorgeix com el somni d'una professora, Maria Chege, qui després d'anys d'experiència en educació a Pamplona decideix posar el seu coneixement al servei de la seva localitat natal, Ongata-Rongai. Amb els seus propis mitjans econòmics i l'ajuda dels seus amics, construeix en 2007 una Escola, Our Lady, per als nens de la regió. Ongata-Rongai és una localitat a escassos quilòmetres de Nairobi, però molt pobre, malament comunicada i amb escàs desenvolupament econòmic.

Aquesta Escola canvia la vida de més de 80 nens, que comencen des de llavors a rebre educació primària i un menjar calent al dia, gràcies a l'hort del col·legi. Finalment s'ha pogut acabar l'escola amb el donatiu recollits mitjançant crowdfunding. Val la pena que feu una ullada a les fotografies, vídeos, etc., per veure l'extraordinari ambient viscut visitant la pàgina:

<https://www.facebook.com/buildingtheirfuture/>

Voluntariat: Llar Mare Esperança

Com cada any, la comunitat de la Llar Mare Esperança a acollit un grup de noies, aquest any de la Comunitat de Madrid, per tal de realitzar uns dies de voluntariat a l'estiu amb els nens i nenes que hi viuen. A més, s'hi van afegir la Marta i la Paula Ulíer. L'experiència ha estat meravellosa. No tan sols per la relació amb els nens i nenes sinó perquè han pogut conèixer la vida diària d'aquestes religioses que ens donen un exemple tan valuós amb la seva vida entregada en favor dels més necessitats. També cal dir que s'ho han passat tan bé que ha corregut la veu i per l'any vinent ja s'està formant un grupet de noies per participar-hi.

Aquests voluntariats estan oberts a tothom, us animem a participar-hi!!

DADES CATEQUESI 2017-2018

Catequesi Primera Comunió

La parròquia ofereix aquest servei de catequesi d'infants per col·laborar amb els pares en la iniciació i la formació cristiana dels seus fills, d'una manera progressiva, al llarg dels dos graus o cursos. Això implica tenir fe en Jesucrist, i vosaltres, pares i mares, en sou el seu gran referent. Sense vosaltres la transformació de la fe es fa quasi impossible; ni la catequesi ni tot el nostre esforç no us pot substituir. És molt necessari que els acompanyeu en aquesta aventura vers la primera comunió, que us interesseu per la catequesi, que els pregunteu sobre els diversos temes que anirem treballant, que us deixeu preguntar per ells quan tinguin algun dubte.... ho faran si veuen en vosaltres que hi ha un interès real.

CATEQUESI 2017 – 2018

El període d'inscripció es durà a terme els dies 10, 17 i 24 de setembre en horari d'11h. a 11,45h.

El dia 1 d'octubre inici de catequesi. Primer i segon curs.

Passat el dia 15 d'octubre no es podran admetre noves incorporacions als grups de primer i segon curs de catequesi de comunió.

Catequesi Primera Comunió

La parròquia ofereix aquest servei de catequesi d'infants per col·laborar amb els pares en la iniciació i la formació cristiana dels seus fills, d'una manera progressiva, al llarg dels dos graus o cursos. Això implica tenir fe en Jesucrist, i vosaltres, pares i mares, en sou el seu gran referent. Sense vosaltres la transformació de la fe es fa quasi impossible; ni la catequesi ni tot el nostre esforç no us pot substituir. És molt necessari que els acompanyeu en aquesta aventura vers la primera comunió, que us interesseu per la catequesi, que els pregunteu sobre els diversos temes que anirem treballant, que us deixeu preguntar per ells quan tinguin algun dubte.... ho faran si veuen en vosaltres que hi ha un interès real.

MISSA EN ANGLÈS

El 10 de setembre, diumenge, farem la Santa Missa (The Holy Mass) a les dotze (12:00h)

A les 11:00h hi haurà la missa en català

TORNADA A LA QUOTIDIANITAT

Fa dos dies, com aquell que diu, que estàvem esperant, amb moltes ganes, que arribes l'estiu i, amb ell, les merescudes vacances de l'escola, de les activitats extraescolars i de la feina de cadascú. Dúiem a sobre l'esgotament de tot un curs, de tot un any.

Cadascú, a la seva manera, necessita aturar-se, de tant en tant, de les obligacions i la rutina quotidiana.

Trencar amb la inèrcia del dia a dia. Intentar poder, dins de la particularitat i situació de cada família, retrobar-se i compartir junts uns dies distesos i enriquidors. És cert que no sempre és fàcil però es qüestió de buscar i trobar les millors opcions.

El fet de que és estiu també s'ha notat a la nostra parròquia. La gran quantitat de gent que cada dissabte, i en especial els diumenges, omplen de gom a gom tots els racons de l'església, s'ha reduït. Però, no us cregueu, tant en les celebracions vespertines del dissabte com en les del

diumenge i continua havent el caliu i la comunió que tant caracteritza a la nostra estimada comunitat. En l'època estiuenca, hi ha famílies que durant unes setmanes no venen, perquè estan estiuant fora de Lleida, però també és curiós que ens en venen d'altres a veure a la família i aprofiten a venir a missa. Tenim la gran sort que la nostra comunitat és una comunitat viva i que estem tant contents el trobar-nos amb els qui hi anem de sovint, com rebre a tots aquells que passen uns dies a Lleida i venen a la celebració de la missa amb nosaltres.

L'estiu ja comença a acabar-se per a la majoria de la gent. La rutina i les obligacions del dia a dia se'ns tornaran a engegar. I, en la parròquia també ens tornarem a trobar, amb nous projectes i noves il·lusions, i també amb la continuïtat de moltes tasques que ja fa anys que s'estan fent gràcies a moltes persones que de manera voluntària i posen moltes ganes, molt esforç i sobretot molt d'amor.

Es per això que hem d'estar contents i agraïts amb Déu Pare per haver pogut gaudir d'un nou estiu. Valorar i aprofitar tanta varietat de natura arreu del món. De poder trobar-nos i compartir bones estones amb els amics de sempre com amb

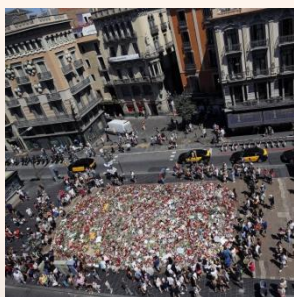
nous amics que hem fet durant l'estiu i sobretot amb la família. I alhora, també demanar per la gent que per motius de salut, problemes diversos o per circumstàncies inesperades no han pogut passar un estiu tant bo.

A les portes d'una nova etapa de les nostres vides, fem l'esforç de prendre consciència del dons que se'ns han donat a cadascú de nosaltres. A treballar-los i millorar-los i sobretot, compartir-los amb els demés. Demanem al Senyor que ens il·lumini per què en les coses quotidianes, en les coses petites de cada dia, puguem viure i actuar com a bons cristians!

Mª Antonieta Peris

SEQUELES DEL TERRORISME

En el butlletí parroquial del mes de juny d'enguany vàrem publicar un article que tractava sobre les conseqüències psicològiques en víctimes d'atemptats terroristes. Aquest 17 d'agost ens ha afectat de ben a prop: Barcelona i Cambrils, ham estat testimonis d'un escenari tràgic i que malauradament,

serà al nostre pensament i història, per sempre més. El pitjor: quinze víctimes mortals i ferits. S'ha agraït la tasca realitzada per part dels diferents cossos de seguretat, serveis d'emergències i l'atenció psicològica adreçada a les víctimes i familiars. També destacar la tasca realitzada per part de voluntaris, així com l'acció generosa i altruista de la ciutadania.

Durant varis dies el Papa va adreçar una sèrie de missatges, que confirmen i alhora sumen amb el que podem identificar com la doctrina catòlica del terrorisme, subsidiària dels grans postulats i pràctiques pastorals sobre el diàleg ecumènic, interreligiós i intercultural derivades del Concili Vaticà II, particularment de la declaració *Nostra Aetate* que versa sobre el diàleg amb les religions no cristianes. El diàleg pacífic i respectuós entre diferents religions és clau.

També, seguint la doctrina de Joan Pau II, el qual va exposar en un sentit analògic, el que es defineix com una "estructura de pecat" associada a la "cultura de la mort", va assenyalar que la maldat del terrorisme no és circumscrita únicament als actes que es realitza sinó que també qüestiona la "consciència moral" de la societat. Concretava que la qualificació moral del terrorisme, és absolutament negativa, i s'estén, en la deguda proporció, a les accions o omissions de tots aquells que, sense intervenir directament en la comissió dels atemptats, els han fet possibles, així com aquells que formen part de l'organització, formen, adoctrinen o bé col·laboren d'alguna manera, els encobreixen o justifiquen teòricament les seves accions o verbalment les aproven.

Tal i com vàrem exposar, l'afectació psicològica de víctimes d'atemptats terroristes, és un procés individual, que requereix temps i pot desembocar o no amb el que es coneix com un trastorn d'estrès posttraumàtic, especialment en aquelles persones que han estat testimonis directes del succés. La *Llei 29/2011, de 22 de setembre, de Reconeixement i Protecció Integral a les Víctimes de Terrorisme*,

en el seu article 9 contempla l'assistència psicològica immediata, i a l'article 31 es preveu el desenvolupament d'aquest tipus de programes, entre els que s'inclou el tractament psicològic tant a les víctimes com als seus familiars.

Com tots sabem, el terrorisme és un fenomen d'una gran complexitat, en el qual intervenen múltiples factors: ideològics, socials, econòmics,... Aquí intentem fer un petit abordatge des de la

disciplina de la Psicologia. Així doncs, des de la Psicologia Social, s'ha intentat fer una aproximació científica i sistemàtica a les conductes i fonaments psicològics que conflueixen en els jihadistes, respecte el morir i matar per un grup o uns "valors".

La Teoria de la Fusió de la Identitat, es va crear i es desenvolupà per donar resposta al per què algunes persones estan disposades a matar pel seu grup, fins i tot, fins a culminar amb la seva pròpia mort. Les persones fusionades senten que la seva identitat personal és la mateixa que la seva identitat social o de grup. Aquesta característica comporta el sacrifici i la seva plena disposició per "lluitar" en benefici del grup, el qual exerceix una gran influència sobre ells. Això també significa una transformació personal, tant física com psicològica. El grup tracta uns "valors" que esdevenen inviolables i posseeix pels seus membres un valor transcendental.

El "valor sagrat" esdevé com un imperatiu moral, amb el qual creuen profundament i defineix la seva identitat personal. Aquesta fusió arriba a ser tant intensa que pretendre modificar aquest vincle grupal és complex i altament difícil. Per exemple, a principis de 2016, un milicià del Daesh va executar la seva pròpia mare públicament, a una ciutat Síria.

La motivació principal havia estat que aquesta havia intentat convèncer-lo perquè abandonés l'organització extremista. Concloure que aquests són malats mentals o pateixen d'algun tipus de trastorn psicopatològic és erroni, ja que es tracta, tal i com hem indicat amb anterioritat, de persones que tenen un alt compromís amb el seu grup de referència. Això sols és un petit inici del que fins ara s'ha pogut estudiar i analitzar d'aquest fenomen, des d'un punt de vista psíquic. És evident que és necessari continuar investigant i estudiant.

El que sí es posa de relleu és que actes d'aquest tipus, generen una conscienciació global de la societat i ens comprometem amb la "tolerància zero amb la violència i l'odi".

Montserrat Berenguer

Psicòloga i Antropòloga Social i Cultural

Textos: Mn. Manel Mercadé
Muntatge: Paula Ulier Bellmunt
Imprimeix: Parròquia Mare de Deu de Montserrat.